

Павло П. Вовк*

ІНВЕСТИЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ІНЖИНІРИНГОВИХ ПОСЛУГ

У статті проаналізовано теоретичні основи формування інвестиційної стратегії. Встановлено сукупність підходів до трактування та формування системи інвестиційних стратегій. У трансформаційному підході інвестиційна стратегія має враховувати тенденції та технології цифровізації економіки. інвестиційне забезпечення за ресурсно-орієнтованого підходу до формування стратегії базується на активізації та оптимізації внутрішніх ресурсів для нарощування компетенцій персоналу та розвиток досліджень на інжинірингових підприємствах. Застосування сценарного підходу до формування інвестиційної стратегії інтелектуалізації передбачає розробку бізнес-моделей адаптації до трансформаційних змін. Зростання запитів на впровадження концепцій Values Based Investing (VBI) та соціально відповідального інвестування (SRI), що поєднують фінансові цілі з позитивними екологічними, соціальними та управлінськими ефектами, формує основи імплементації імперативів сталого розвитку до інвестиційних стратегій інтелектуалізації інжинірингових підприємств. Інноваційно фінансовий підхід: інтелектуалізації інвестиційної діяльності передбачає використання інноваційних фінансових інструментів — «зелених» інвестицій. Вони забезпечують фінансування проєктів, що сприяють розвитку інтелектуальних технологій, енергоефективності та цифрової трансформації. Інституційно партнерський підхід базується на партнерстві між бізнесом, наукою та державою, за якого інвестиційна стратегія інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери має передбачати участь у міжнародних програмах, інноваційних кластерах, спільних проєктах з університетами та дослідницькими центрами. Автором побудовано схему концептуального підходу до інвестиційного забезпечення із визначенням послідовності стратегічного управління від засад «сталого розвитку» до інтелектуалізації. В статті розкрито умови узгодження структури й розмірів інвестиційного потенціалу з структурою й спроможністю до нарощування інтелектуального капіталу при формуванні інвестиційних стратегій. Узгодженість впливів відбувається на підприємствах інжинірингової сфери безперервно, тому автором деталізовано процеси формування системи стратегій за життєвим циклом інтелектуалізації. До основних етапів життєвого циклу інтелектуалізації віднесено: ініціація, накопичення інтелектуального капіталу, трансформація бізнес-процесів, комерціалізація інтелектуального капіталу, масштабування та інституціоналізація, оновлення (реінтелектуалізація). Відповідно, описаним етапам інтелектуалізацію відповідають етапи у послідовності формування інвестиційної стратегії: діагностика інтелектуального капіталу та інтелектуального потенціалу, оцінка інвестиційного потенціалу та фінансових можливостей, визначення стратегічних цілей інтелектуалізації, формування портфеля інтелектуальних інвестицій, розроблення механізмів фінансування інтелектуальних проєктів, інтеграція інтелектуального капіталу в бізнес-процеси, комерціалізація результатів інтелектуалізації, моніторинг, оцінювання та коригування стратегії. Отже, інвестиційна стратегія інтелектуалізації діяльності підприємств інжинірингової сфери потребує інвестицій у компетенції, моделювання, проєктні платформи й технологічні інновації.

Ключові слова: підприємство, стратегії, інвестиційні стратегія, інвестиційне забезпечення, інвестиційний потенціал, інвестиційні ресурси, інтелектуальний капітал, інтелектуалізація, інжинірингова сфера, інжинірингові послуги, життєвий цикл.

* National University "Kyiv Aviation Institute". Kyiv. Ukraine.

Рис. 2. Табл. 1. Лім. 14.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-298-197-207

* ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4901-6137>

Pavlo Vovk

INVESTMENT STRATEGIES FOR THE REALIZATION OF INTELLECTUAL CAPITAL BY ENTERPRISES IN THE ENGINEERING SERVICES SECTOR

This article reviews the theoretical foundations of investment strategy formulation. It identifies a collection of approaches to the interpretation and formulation of investment strategies. In the transformational approach, the investment strategy must take into account trends and technologies in the digitalisation of the economy. Investment support under a resource-oriented approach to strategy formulation is based on the activation and optimisation of internal resources to build staff competencies and develop research at engineering enterprises. The application of a scenario-based approach to formulating an intellectualisation investment strategy involves the development of business models for adapting to transformational changes. The growing demand for the implementation of Values-Based Investing (VBI) and Socially Responsible Investment (SRI) concepts, which combine financial objectives with positive environmental, social and governance outcomes, forms the basis for integrating sustainable development imperatives into the intellectualisation investment strategies of engineering enterprises. Innovative financial approach: the intellectualisation of investment activities involves the use of innovative financial instruments — ‘green’ investments.

They provide financing for projects that promote the development of smart technologies, energy efficiency and digital transformation. The institutional partnership approach is based on a partnership between business, academia and the state, under which the investment strategy for the intellectualisation of engineering enterprises should include participation in international programmes, innovation clusters and joint projects with universities and research centres. The author has developed a conceptual framework for investment support, defining the sequence of strategic management from the principles of “sustainable development” to intellectualisation. The article explains the conditions for aligning the structure and scale of investment potential with the structure and capacity for building intellectual capital when formulating investment strategies. This harmonisation of influences occurs continuously within engineering enterprises; therefore, the author details the processes of forming a system of strategies across the intellectualisation lifecycle. The main stages of the intellectualisation life cycle include: initiation, accumulation of intellectual capital, transformation of business processes, commercialisation of intellectual capital, scaling and institutionalisation, and renewal (re-intellectualisation). Therefore, the stages of intellectualisation correspond to the following stages in the process of formulating an investment strategy: assessment of intellectual capital and intellectual potential, evaluation of investment potential and financial capabilities, definition of strategic objectives for intellectualisation, formation of an intellectual investment portfolio, development of mechanisms for financing intellectual projects, integration of intellectual capital into business processes, commercialisation of the results of intellectualisation, monitoring, evaluation and adjustment of the strategy. Consequently, the investment strategy for the intellectualisation of engineering companies requires investment in competencies, modelling, project platforms and technological innovations.

Keywords: *enterprise, strategies, investment strategy, investment support, investment potential, investment resources, intellectual capital, intellectualisation, engineering sector, engineering services, life cycle.*

Peer-reviewed, approved and placed: 08.04.2026

Постановка проблеми. Глобальні закономірності у економічному розвитку формуються у викликах адаптивності до динамічної інтелектуалізації всіх сфер діяльності, що потребує активного інноваційного оновлення і впровадження нових технологій, тотальної автоматизації та цифровізації бізнес-процесів на підприємствах. Інвестиційне забезпечення процесів формування, нарощування та реалізації інтелектуального капіталу на інжинірингових підприємствах стає ресурсною базою реалізації цілей прискорення економічного розвитку та інтелектуалізації. Проте обґрунтування та формування інвестиційних стратегій у забезпеченні інтелектуалізації підприємств стає дедалі складнішим, багатокомпонентним через стохастичність і непрогнозованість впливу нових факторів, інноваційних підходів та інструментів, які необхідно враховувати при побудові інвестиційних стратегій інтелектуалізації підприємств.

Необхідність в умовах глобальних трансформаційних викликів довгострокового планування напрямів розвитку системи інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери потребує стратегічних рішень, які пов'язані з необхідністю прогнозування змін у впливах таких факторів, як доступність та вартість інновацій, рівень автоматизації бізнес-процесів та цифрові компетенції персоналу, діджиталізація всіх сфер економічної діяльності, здатність стартапів до впровадження MVP і їх адаптації до швидких технологічних змін. Тому зростає актуальність дослідження нових підходів та інструментів для формування інвестиційних стратегій нарощування результативності та вартості інтелектуального капіталу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання інтелектуалізації підприємств розкриваються у працях таких науковців як Брюховецька Н. Ю. [1], Другов .О. [2], Нагорна І. І. [3], Павлова В.А., Ситник Й. С., Хаврова К.С. [4], Чобіток В.І. [5] та інших. Проблематика обґрунтування у стратегічному управлінні та виборі стратегічних векторів нарощування та реалізації інтелектуального капіталу та окремі аспекти їх інвестиційної підтримки знаходить своє відображення в працях таких науковців як Воронка О.З. [6], Журавльова І.В. [7], Захаркін О.О. [8], Котенко М.Г. [9], Степаненко С.В. [10], Христенко О.А. [11], Шуплат О.М. [12], Полозова Т. В. [13], Сафонік Н.П. та Ареф'єва О.В. [14] та ін.

Проте, зважаючи на динамічність економічного середовища, дослідження і обґрунтування нових підходів до побудови системи стратегій інвестиційного забезпечення є необхідним теоретико-методичним базисом результативності вибору напрямів інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери.

Метою статті є теоретико-методичне обґрунтування процесів формування системи інвестиційних стратегій для реалізації цілей інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери.

Основні результати дослідження. Сучасні наукові дослідження інвестиційних процесів зазнають кризи в контексті цифрової трансформації, котра формує виклики зміни форм ресурсозабезпечення, функціональних характеристик інвестиційного процесу. Стохастичність і складність форсайт-досліджень через необхідність обробки великих масивів інформації у короткі

терміни для оцінювання впливу нових факторів, доступність та вартість інноваційних підходів та інструментів, які необхідно враховувати при побудові ефективних й спроможних до реалізації інвестиційних стратегій, провокують необхідність адаптації інвестиційної діяльності до темпів й спрямованості інтелектуалізації підприємств. Зміна теоретичних підходів та інструментарію формування системи інвестиційних стратегій інтелектуалізації виступає передумовою результативності оновлення підприємств інжинірингової сфери та забезпечує актуалізацію технологій надання якісних і конкурентних інжинірингових послуг.

В процесах трансформації економічних систем під впливами цифровізації, глобалізації змінюються і підходи до формування системи інвестиційних стратегій. Так, розглядаючи класичні, ресурсні й фінансові підходи до побудови інвестиційної стратегії підприємства варто відзначити такі закономірності [7, 8, 11]:

- віртуалізація економічних відносин, що змінює економічні механізми залучення інвестиційних ресурсів та формування їх вартості;
- застосування крипто-валют та цифрових активів – формує нові технології побудови інвестиційних процесів, потребує нового інструментарію для оцінювання ефективності й ризиків;
- зростання впливу цифрових інвестиційних платформ, що забезпечує швидку дифузію інновацій та потребує венчурних інвестиційних фондів, базується на прозорості, відкритості та вільній конкуренції.

На думку Журавльової І.В. для обґрунтування фінансово-інвестиційних стратегій у викликах невизначеності, мають застосовуватись більш гнучкі, сценарні інструменти форсайт-досліджень [7]. В таких викликах інвестиційні стратегії дозволяють орієнтуватись на майбутні вигоди, визначаючи пріоритетні можливості, а не статично вирішувати поточні інвестиційні завдання.

В контексті розвитку ресурсного підходу до формування інвестиційних стратегій зберігає принципи покриття дефіцитності економічних ресурсів, поряд з тим вчені досліджують і формалізують інструментарій активізації внутрішнього інвестиційного потенціалу (Воронка О.З., Шевченко, Н. В. [6], Сафонік Н.П. та Ареф'єва О.В. [14]). Такий прикладний підхід до формування інвестиційних стратегій при інтелектуалізації дозволяє зберігати стійкість підприємства, мінімізувати трансформаційні зміни, а тому допустимий для інжинірингових підприємств, котрі не ставлять стратегічною ціллю - модернізацію та освоєння інноваційних рішень.

Поглиблюючи наукові засади стратегічного управління інвестиційною діяльністю, і, відповідно, процесами формування системи інвестиційних стратегій, Котенко М.Г. посилює конвергенцію концепції сталого розвитку із теорією інвестування [9]. Дослідник стверджує, що «чутливість інвестиційної активності бізнесу до розмірів отримуваних прибутків, що свідчить про великий потенціал тих важелів політики сталого розвитку, що заохочують підприємства активно генерувати вигоди для контрагентів та стейкхолдерів своєї діяльності» [9, с. 99]. В основі твердження дослідника лежать проведені розрахунки та актуальність концепцій «Values-based investing» (VBI) та

соціально-відповідального інвестування (CPI). Так, Захаркін О.О. із колективом дослідників, розкривають прикладний інструментарій нарощування вартості за рахунок «успільної вартості» та узгодженості інвестиційних інтересів стейкхолдерів, що мають корелюватись із цілями нарощування прибутковості [8].

В описаному дослідниками підході, інвестиційні стратегії орієнтують на цінності соціального, екологічного та економічного ефекту. Таким чином формування системи таких стратегій має ознаки соціально-відповідального інвестування, а тому виступає як мотиваційний механізм посилення інтелектуалізації для інжинірингових підприємств.

Інвестиційні стратегії виступають першим базисним інструментом реалізації не лише цілей розвитку для інжинірингових підприємств, а й засобом для імплементації міжнародних стандартів, що в подальшому забезпечуватимуть вадіацію та конкурентний статус інжинірингових послуг в умовах відкритості глобальних цифрових ринків. Такими стандартами виступає тріада стратегічних критеріїв: екологічність (Environmental), соціальна спрямованість (Social) та публічність державного управління (Governance). Зазначені критерії ESG стали базисом для поглиблення концепції сталого розвитку, поряд з тим розкривають глобальні виклики для інтелектуалізації підприємств із застосуванням інноваційних технологій і їх швидкої стандартизації. Вчені Захаркін О.О., Шуплат О.М. [8, 12], орієнтуючись у формуванні інвестиційних стратегій на концепцію ESG-розвитку, відзначають два аспекти, що трансформують теорію інвестування: по-перше, проведення стандартизації відкриває можливості залучення «зелених» інвестицій; по-друге – відкритість міжнародним стандартам прокує необхідність активного пошуку й освоєння інновацій FinTech та інших інноваційних рішень національними інжиніринговими підприємствами.

Узагальнюючи наукові дослідження у сфері формування інвестиційної стратегії, автором пропонується формалізувати такі підходи (рис. 1):

1. Трансформаційний підхід: в умовах цифрової економіки інвестиційна стратегія має враховувати віртуалізацію економічних відносин, поширення криптовалют та цифрових фінансових інструментів. Це створює передумови для формування інтелектуально орієнтованих бізнес моделей, у яких інвестиції спрямовуються на розвиток цифрових платформ, аналітичних систем і технологій штучного інтелекту.

2. Ресурсно орієнтований підхід: інвестування пов'язано із залученням економічних ресурсів, що умовах обмеженості й необхідності перерозподілу, супроводжується кризовими явищами, стратегічне планування набуває вирішального значення. Підприємства мають орієнтуватися на оптимізацію використання внутрішніх джерел фінансування, зокрема реінвестування прибутку у створення інтелектуального капіталу — навчання персоналу, розвиток R&D підрозділів, впровадження інноваційних технологій.

3. Сценарний підхід: фінансово-інвестиційні стратегії в умовах невизначеності передбачають відхід від лінійного планування до гнучких, сценарних моделей. Інвестиційна стратегія стає динамічним документом,

здатним адаптуватися до змін середовища. Такий підхід дозволяє підприємству не лише мінімізувати ризики, а й використовувати можливості для розвитку інтелектуальних активів у періоди турбулентності.

4. Підхід сталого розвитку та ESG орієнтація: зростає роль концепцій Values Based Investing (VBI) та соціально відповідального інвестування (SRI), що поєднують фінансові цілі з позитивними екологічними, соціальними та управлінськими ефектами. Для підприємств це означає спрямування інвестицій на інтелектуалізацію процесів управління, розвиток корпоративної культури знань і впровадження екологічно безпечних технологій.

5. Інноваційно фінансовий підхід: інтелектуалізація інвестиційної діяльності передбачає використання інноваційних фінансових інструментів — «зелених» облігацій, сталих позик, кліматичних фінансів. Вони забезпечують фінансування проєктів, що сприяють розвитку інтелектуальних технологій, енергоефективності та цифрової трансформації.

6. Інституційно партнерський підхід: реалізація цілей інтелектуалізації потребує партнерства між бізнесом, наукою та державою. Інвестиційна стратегія інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери має передбачати участь у міжнародних програмах, інноваційних кластерах, спільних проєктах з університетами та дослідницькими центрами.

Рис. 1. Концептуальні засади формування інвестиційної стратегії інтелектуалізації підприємств, узагальнено автором

Поєднання окреслених підходів до формування системи інвестиційних стратегій дозволяє охоплювати міждисциплінарні, інтегровані завдання щодо прискорення інтелектуалізації та освоєння технологій надання більш конкурентних інжинірингових послуг.

Формування системи інвестиційних стратегій для прискорення інтелектуалізації базується на узгодженні структури й розмірів інвестиційного потенціалу з структурою й спроможністю до нарощування інтелектуального капіталу. Таким чином постає прикладне завдання вибору інвестиційної стратегії за критерієм узгодженості окремих складових інтелектуального капіталу та інвестиційного потенціалу, що залежить від:

- взаємовідповідності інвестиційних ресурсів й інтелектуальних компетенцій (знання, досвід, кваліфікації, мотивація) при впровадженні інноваційних технологій надання інжинірингових послуг;

- фінансового забезпечення, що сформоване в попередні періоди прибутковістю, динамікою капіталізації та відображає спроможність залучати інвестиції;

- стратегічної спрямованості інтелектуалізації, що визначається стратегією розвитку підприємства;

- адаптивності управлінської системи та швидкості освоєння інновацій, що посилює інвестиційні ризики, але й підвищує конкурентоспроможність інжинірингових послуг за рахунок прискореної інтелектуалізації;

- рівня та характеристик ризиків інтелектуалізації і, відповідно, результативності управління ними;

- результативності механізмів комерціалізації інновацій, що впливає на результативність інтелектуалізації;

- секторальні особливості інтелектуалізації, котрі для інжинірингових підприємств є високотехнологічними і пов'язані з динамічністю цифровізації.

Узгодженість описаних впливів відбувається на підприємствах інжинірингової сфери безперервно, тому відобразимо процеси формування системи стратегій за життєвим циклом інтелектуалізації (табл. 1).

Послідовність життєвого циклу інтелектуалізації на підприємствах інжинірингової сфери диктує характеристики і спрямованість реалізації інвестицій, при цьому стратегічне управління інвестиційною діяльністю – це бізнес-процес, що має відбуватись паралельно і безперервно для забезпечення результативності реалізації інвестиційного потенціалу. Узгодженість процесів інтелектуалізації та формування інвестиційної стратегії на підприємствах інжинірингової сфери автором пропонується реалізувати за етапами життєвого циклу (рис. 2).

Описана послідовність формування інвестиційної стратегії інтелектуалізації при реалізації в умовах діяльності підприємств інжинірингової сфери має технологічні та економічні особливості, до яких відносимо:

1. Домінування R&D та цифрового інжинірингу як ядра інвестиційної стратегії: інвестиції концентруються на інженерних компетенціях, цифрових twin-моделях, симуляціях, тестуванні, що може стати джерелом довгострокової конкурентоспроможності інжинірингових послуг;

Таблиця 1. Узгодженість інвестиційної стратегії з етапами інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери, описано автором

Етап життєвого циклу інтелектуалізації	Зміст і розвиток інтелектуального капіталу підприємства	Узгодженість характеристик інвестиційної стратегії з етапами інтелектуалізації
1. Ініціація	<ul style="list-style-type: none"> - Первинна оцінка наявних знань, компетенцій, технологій. - Виявлення дефіцитів у людському, структурному та клієнтському капіталі. - Формування бачення інтелектуалізації. 	<ul style="list-style-type: none"> - Мінімальні інвестиції у аудит компетенцій, базову цифровізацію. - Формування інвестиційних пріоритетів, орієнтованих на створення інтелектуальної бази.
2. Накопичення інтелектуального капіталу	<ul style="list-style-type: none"> - Розвиток людського капіталу (навчання, залучення талантів). - Створення структурного капіталу (процеси, ІТ-системи, бази знань). - Формування інноваційної інфраструктури (R&D, лабораторії). 	<ul style="list-style-type: none"> - Інвестиції у нематеріальні активи: знання, технології, цифрові рішення. - Довгострокові вкладення у розвиток компетенцій та інноваційних процесів.
3. Трансформація бізнес-процесів	<ul style="list-style-type: none"> - Інтеграція ІК у ключові бізнес-процеси. - Автоматизація, цифрова аналітика, інтелектуальні моделі управління. - Формування інтелектуально орієнтованої корпоративної культури. 	<ul style="list-style-type: none"> - Інвестиції у трансформаційні проекти (ERP, CRM, AI-рішення). - Фінансування змін у структурі управління та корпоративній культурі.
4. Комерціалізація інтелектуального капіталу	<ul style="list-style-type: none"> - Створення інноваційних продуктів, технологій, сервісів. - Патентування, ліцензування, продаж інтелектуальних рішень. - Розвиток партнерств і відкритих інновацій. 	<ul style="list-style-type: none"> - Інвестиції у виведення інновацій на ринок. - Використання венчурних механізмів, грантів, спільних інноваційних фондів. - Фінансування маркетингу та масштабування інтелектуальних продуктів.
5. Масштабування та інституціоналізація	<ul style="list-style-type: none"> - Системне оновлення знань і компетенцій. - Розвиток корпоративних інноваційних екосистем. - Інтеграція у глобальні мережі знань. 	<ul style="list-style-type: none"> - Портфельні інвестиції у високотехнологічні напрями. - Інвестиції у міжнародні партнерства, наукові колаборації. - Створення корпоративних венчурних фондів.
6. Оновлення (реінтелектуалізація)	<ul style="list-style-type: none"> - Адаптація до нових технологічних і ринкових викликів. - Модернізація технологічної бази. - Перехід до нових моделей знанневої економіки. 	<ul style="list-style-type: none"> - Реінвестування у нові технологічні цикли. - Інвестиції у проривні інновації (AI, біотех, квантові технології). - Фінансування трансформації бізнес-моделі.

Рис. 2. Послідовність формування інвестиційної стратегії за етапами життєвого циклу інтелектуалізації підприємств інжинірингової сфери, описано автором

2. Висока капіталомісткість і складність інженерних інновацій, адже інжиніринг потребує високотехнологічного обладнання, інноваційних технологічних рішень та великої кількості висококваліфікованих спеціалістів для досягнення інноваційних результатів;

3. Підвищені вимоги до фінансової гнучкості: технології та інновації потребують значних обсягів інвестицій, сталості у довгостроковому фінансуванні, адаптивності до змін попиту на інжинірингові послуги через їх високу вартість, що потребує додаткового акумулювання інвестиційних ресурсів;

4. Інвестиційна стратегія виступає і стратегією конкуренції, оскільки формує конкурентні переваги для інжинірингового підприємства;

5. Інвестиції у технологічне оновлення та цифрові екосистеми, що є високоризиковими та динамічними;

6. Високий рівень ризику та необхідність управління інноваційною невизначеністю;

7. Комерціалізація інженерних рішень як ключовий елемент стратегії, що окрім ліцензування та патентування потребує ефективного маркетингу в просуванні інноваційних інжинірингових послуг.

Отже, інвестиційна стратегія інтелектуалізації діяльності підприємств інжинірингової сфери базується на високій частці результатів науково-

дослідницьких проєктів, цифровому інжинірингу, складних знання-інтенсивних процесах та потребує інвестицій у компетенції, моделювання, проєктні платформи й технологічні інновації. Це робить її більш ризиковою, довгостроковою та залежною від здатності підприємства перетворювати інженерні знання на комерційні рішення.

Висновки. Проведене дослідження теоретико-методичного базису в теорії інвестування до формування інвестиційної стратегії інтелектуалізації дозволило узагальнити наступні підходи: трансформаційний, ресурсно орієнтований, сценарний, підхід сталого розвитку та ESG орієнтація, інноваційно-фінансовий та інституційно партнерський. Автором акцентовано увагу на необхідності узгодження структурних та вартісних характеристик інтелектуального капіталу з інвестиційним потенціалом шляхом формалізації процесів їх реалізації за етапами життєвого циклу інтелектуалізації. Запропоновано послідовність формування інвестиційної стратегії за етапами життєвого циклу інтелектуалізації, що дозволило формалізувати цілі й завдання здійснення інвестиційної діяльності підприємств інжинірингової сфери.

1. Брюховецька Н. Ю., Богуцька О. А. Інтелектуалізація підприємств: підходи, сутність, структура. *Економічний вісник Донбасу*. 2020. № 1(59). С. 92-100

2. Другов О.О. Інтелектуалізація як фактор забезпечення інноваційного розвитку економіки України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/256>

3. Нагорна І. І. Розвиток інтелектуалізації праці на промисловому підприємстві. *Ефективна економіка*. 2019. №6. DOI: 10.32702/2307-2105-2019.6.61.

4. Павлова В.А., Хаврова К.С. Система управління інтелектуалізацією діяльності торговельних підприємств. *Академічний огляд*. 2020. №1(52). С. 50-57.

5. Чобіток В.І. Розвиток концепції інтелектуалізації управління підприємством. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2019. № 68. С. 240-246.

6. Воронка О.З., Шевченко, Н. В. Формування інвестиційної стратегії в умовах кризових ситуацій для забезпечення інноваційно-безпекового потенціалу підприємства. *Актуальні питання економічних наук*, 2025. №14. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16971013>

7. Журавльова І.В. Парадигма фінансової стратегії в умовах невизначеності. *Економіка та суспільство*. 2024. № 64. С. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-137>

8. Захаркін О.О., Захаркіна Л.С., Соломко Ю.О., Ємельянов Д.Ю. Застосування концепції «Values-Based Investing» у світовій практиці інвестування. *Вісник СумДУ. Серія «Економіка»*. 2020. № 3. С. 220-226

9. Котенок М.Г. Прибутки й інвестиції українських підприємств в контексті політики сталого розвитку: Сталий розвиток економіки. 2025. № 1 (52). С. 93-101.

10. Степаненко С.В. Фінансова складова інституційного забезпечення сталого розвитку аграрного сектору: вітчизняна та європейська практика. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2022. № 43. С. 133-139.

11. Христенко О.А., Кертичак В.М. Визначення інвестиційної стратегії розвитку підприємства в умовах кризової економіки. *Modern Economics*. № 41. 2023. С. 141-146.

12. Шуплат О.М. Теоретичні засади розвитку інвестиційних стратегій з урахуванням принципів сталого розвитку. *Економіка: реалії часу*. № 5 (81), 2025. DOI: 10.15276/ETR.05.2025.13

13. Полозова Т. В., Кравченко М. В. Теоретичні аспекти формування інвестиційної стратегії підприємства. *Сучасні економічні стратегії: інновації, безпека та сталий розвиток: колективна монографія / за заг. ред. д.е.н., проф. Т. В. Полозової, д.е.н., проф. І. В. Колупаєвої, к.е.н., доц. О. В. Мурзабулатової*. Харків: ХНУРЕ, 2021. С. 178-183.

14. Ареф'єва О. В., Пилецька С. Т., Сафонік Н. П., Ліщенко О. В. Процесний підхід до капіталізації як основи фінансової стійкості підприємств транспортної галузі в умовах

інтелектуально-орієнтованого розвитку. Український журнал прикладної економіки та техніки. 2024. № 4. С. 337-342. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-4-51>

1. Briukhovetska, N. Yu., & Bohutska, O. A. (202) Intelektualizatsiia pidpriemstv: pidkhody, sutnist, struktura [Intellectualization of enterprises: approaches, essence, structure]. *Donbas economic bulletin*, 1(59), 92-100
2. Druhov, O.O. Intelektualizatsiia yak faktor zabezpechennia innovatsiinoho rozvytku ekonomiky Ukrainy [Intellectualization as a factor of ensuring the innovative development of the economy of Ukraine]. *Financial and credit activity: problems of theory and practice*. URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/256>
3. Nahorna, I. I. (2019) Rozvytok intelektualizatsii pratsi na promyslovomu pidpriemstvi [Development of intellectualization of labor at an industrial enterprise]. *Efficient economy*, 6. DOI: 10.32702/2307-2105-2019.6.61.
4. Pavlova, V.A., & Khavrova, K.S. (2020) Systema upravlinnia intelektualizatsiieiu diialnosti torhovelnykh pidpriemstv [Management system for the intellectualization of trading enterprises]. *Academic review*, 1(52), 50-57.
5. Chobitok, V.I. (2019) Rozvytok kontseptsii intelektualizatsii upravlinnia pidpriemstvom [Development of the concept of intellectualization of enterprise management]. *The bulletin of transport and industry economics*, 68, 240-246.
6. Voronka O.Z., Shevchenko, N. V. Formuvannia investytsiinoi stratehii v umovakh kryzovykh sytuatsii dlia zabezpechennia innovatsiino-bezpekovooho potentsialu pidpriemstva. Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk, 2025. №14. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16971013>
7. Zhuravliova, I.V. (2024). Paradigm of financial strategy under conditions of uncertainty. *Economics and Society*, (64)
8. Zakharkin, O.O., Zakharkina, L.S., Solomko, Y.O., & Yemelianov, D.Yu. (2020). Application of the "Values-based investing" concept in global investment practice. *Visnyk of Sumy State University. Series "Economics"*, (3), 220-226.
9. Kotenok, M.H. (2025). Profits and investments of Ukrainian enterprises in the context of sustainable development policy. *Sustainable Economic Development*, (1) (52), 93-101.
10. Stepanenko, S.V. (2022). Financial component of institutional support for sustainable development of the agricultural sector: Domestic and European practice. *Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: International Economic Relations and World Economy*, (43), 133-139
11. Khrystenko, O.A., & Kertychak, V.M. (2023). Defining the investment strategy for enterprise development in a crisis economy. *Modern Economics*, (41), 141-146
12. Shuplat O.M. Teoretychni zasady rozvytku investytsiinykh stratehii z urakhuvanniam pryntsyypiv staloho rozvytku.
13. Polozova T. V., Kravchenko M. V. Teoretychni aspekty formuvannia investytsiinoi stratehii pidpriemstva. Suchasni ekonomichni stratehii: innovatsii, bezpeka ta stalyy rozvytok: kolektyvna monohrafiia / za zah. red. d.e.n., prof. T. V. Polozovoi, d.e.n., prof. I. V. Kolupaievoi, k.e.n., dots. O. V. Murzabulatovoi. Kharkiv: KhNURE, 2021. S. 178-183.
14. Arefieva O. V., Piletska S. T., Safonik N. P., Lishchenko O. V. Protsepy pidkhdid do kapitalizatsii yak osnovy finansovoi stiikosti pidpriemstv transportnoi haluzi v umovakh intelektualno-orientovanoho rozvytku. *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniki*. 2024. № 4. S. 337-342. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-4-51>